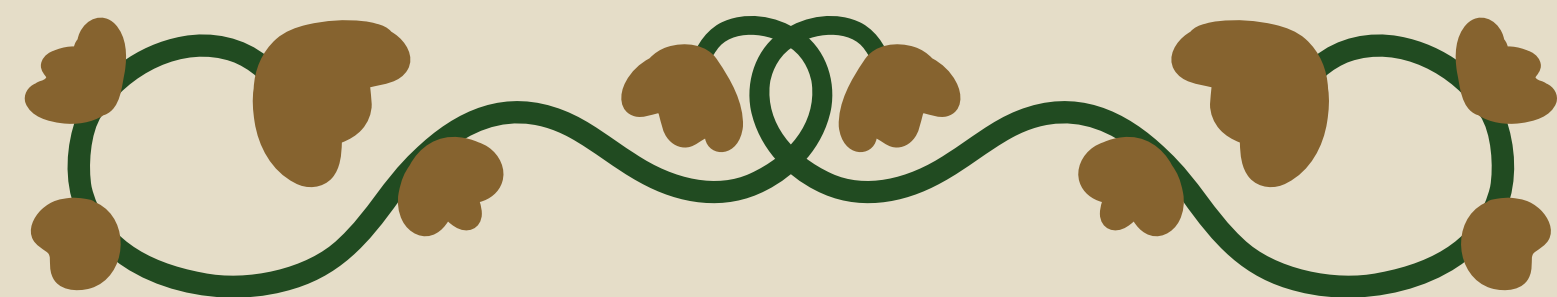

A lírica medieval

A CANTIGA DE AMOR

Lingua Galega e Literatura I

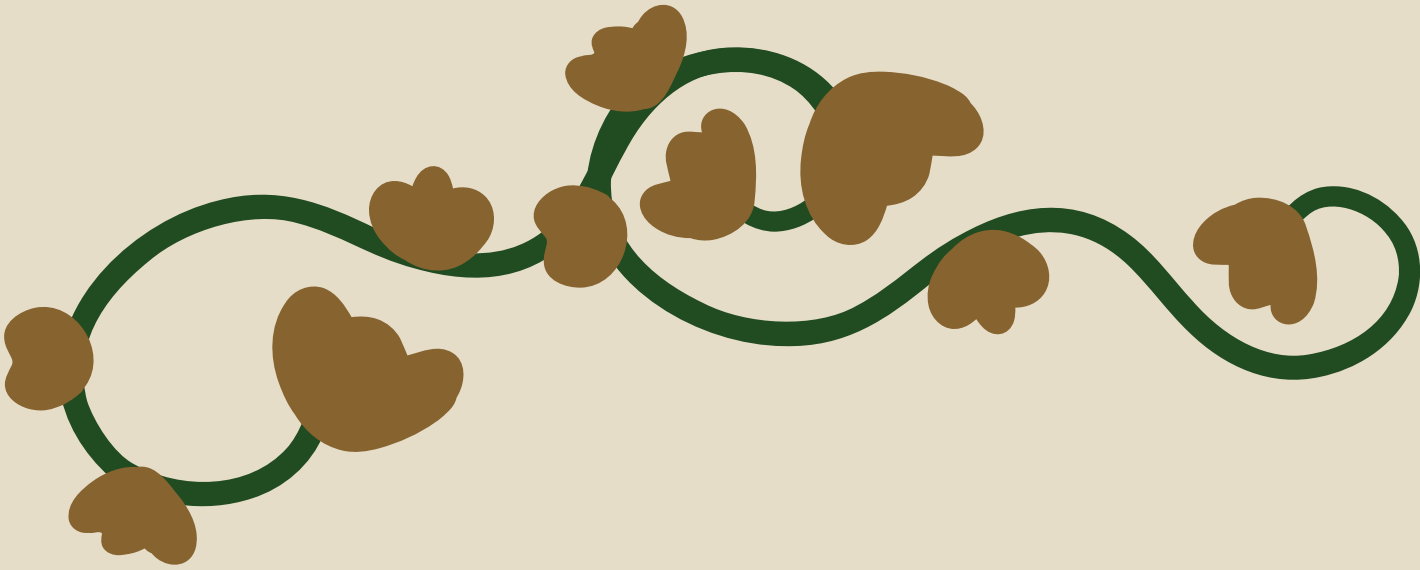

A DOUTRINA DO AMOR CORTÉS

A temática amorosa como elemento inherente ao mundo trobadoresco procede de Occitania, da cansó occitana. A través dos seus versos, as relacións home-muller ficaban rexidas baixo un regulamento que recibe o nome de fin'amors ou doutrina do amor cortés.

Estamos ante unha formulación a través da cal o amor é interpretado coma unha fonte de perfección moral. A amada, pola súa banda, é suma de todas as virtudes. O fin'amors exalta unha muller reflexo de todas as cualidades e obxecto de veneración do amante, que aspira ao estado de gozo coñecido como joi d'amor.

O AMOR COMO SERVIZO

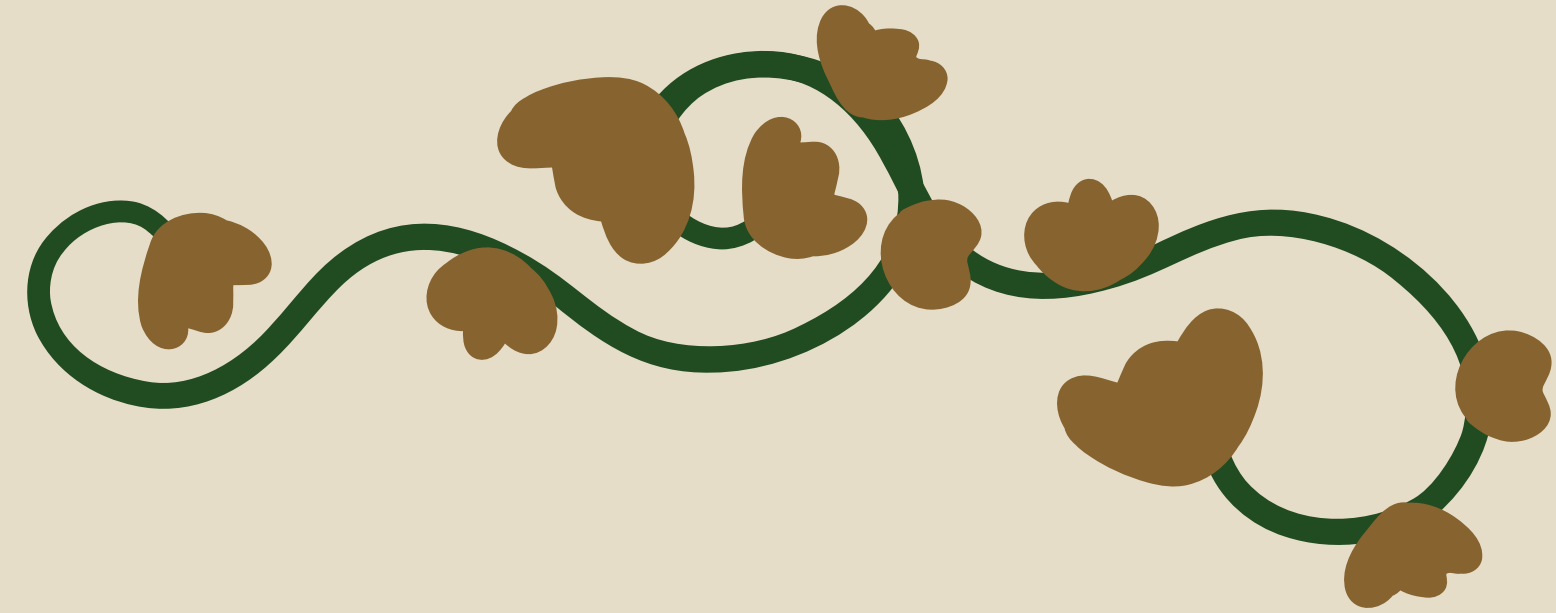
senhor = señor feudal

namorado = vasalo

No século XII, no sur de Francia, a muller pasa dun menosprezo inicial cara á midons (meus dominus, meu señor), mais sempre dentro do contexto feudal.

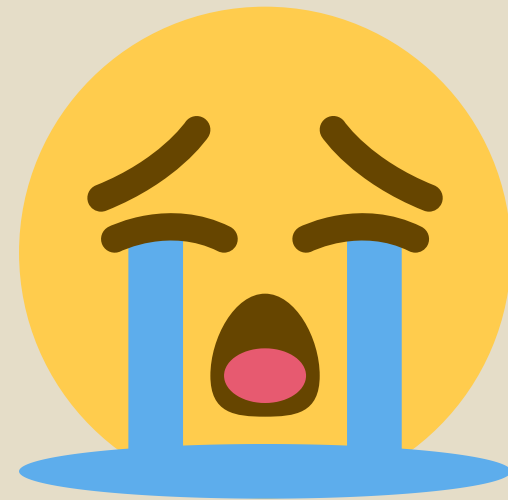
Deste xeito, todas as relacións home-muller, ou trovador-dama, van ser examinadas desde o punto de vista en que o «vasalo» rende servizo e homenaxe á súa señora, o que leva consigo unha constante metáfora ao trasladar a linguaxe e a xurisprudencia feudais ao mundo da lírica trobadoresca.

O AMOR COMO TÉCNICA

Fenhedor

Estado do aspirante que se limita a suspirar, que apenas se atreve a amosar o seu amor pola dama.

Precador

Fase na que o trovador xa se atreve a suplicar, a manifestar o seu amor.

Entendedor

É o estado do namorado que se ve correspondido.

Drudo

É o momento no que o poeta é amante, é a consecución do amor da dona.

CARACTERIZACIÓN TEMÁTICA

01

A senhor

É unha dona idealizada, fermosa en todos os sentidos, e pode ser benevolente, amosar a súa ira ou o seu desdén.

02

O namorado

É o propio trovador, que dirixe as súas queixas ou requirimentos á inalcanzable senhor.

03

A relación amorosa

Baséase no desequilibrio de poder a favor da senhor, da que o namorado é un vasalo. A subordinación é tal que non espera recompensa.

04

A coita

É o elemento que define a desdita á que está predestinado o namorado e é o elemento central da cantiga de amor galego-portuguesa fronte ao joi, a alegría da cantiga provenzal.

CARACTERÍSTICAS FORMAIS

Cantigas de mestría e cantigas de refrán

01

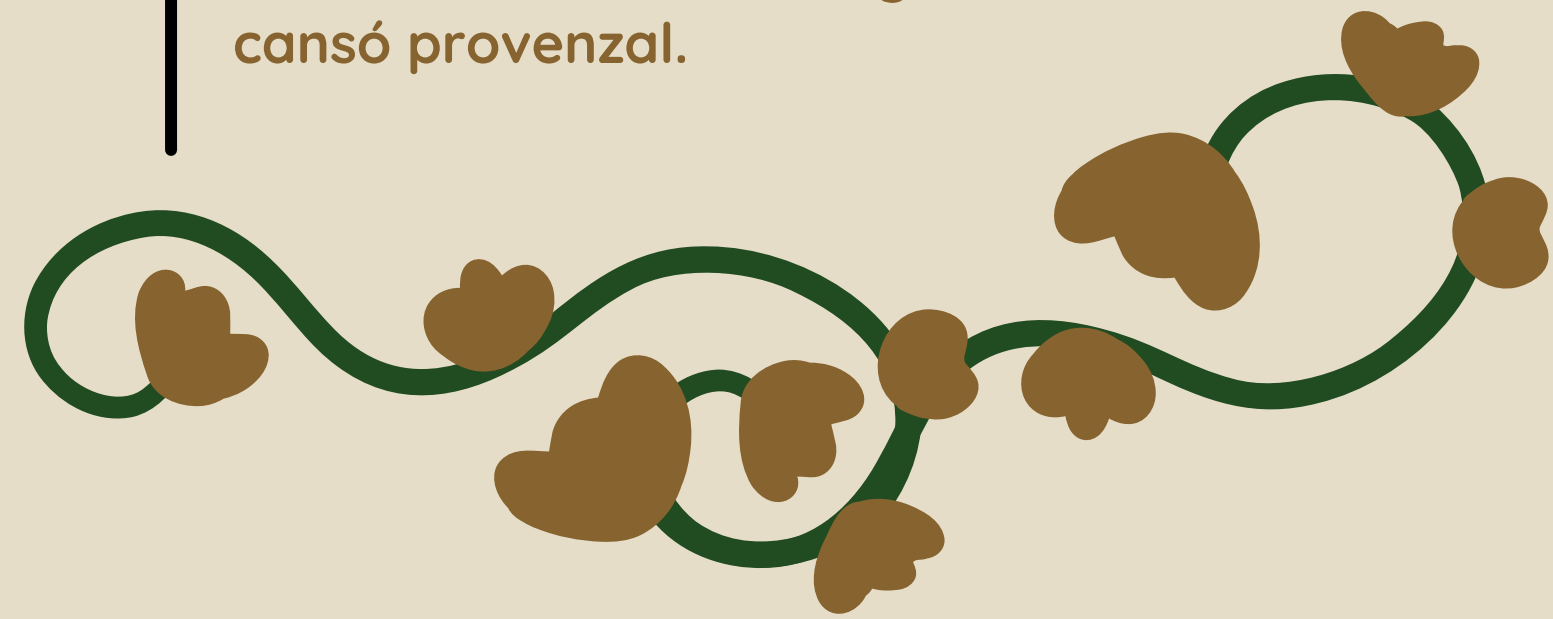
Cantigas de refrán

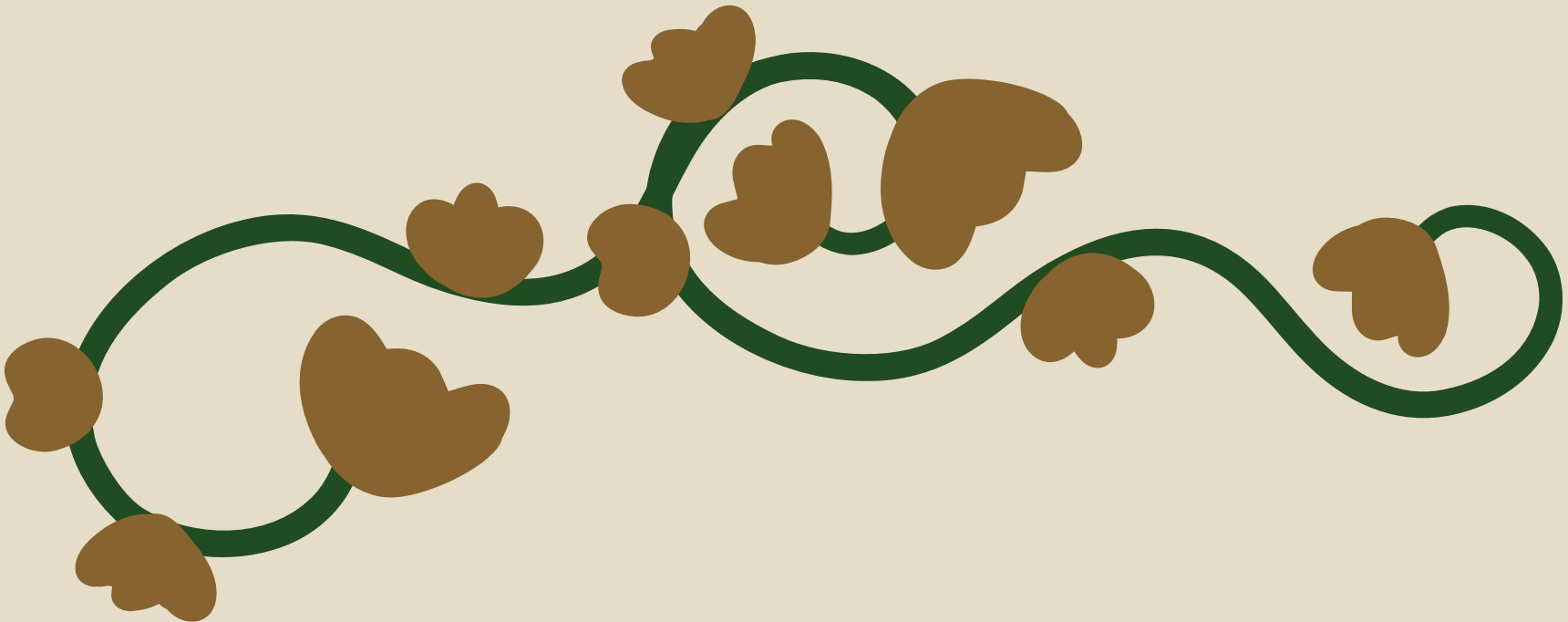
son aquelas que presentan refrán despois de cada cobra ou estrofa, o que as aproxima, na súa forma, ás cantigas de amigo. Este grupo representa algo máis da metade das cancións de amor.

02

Cantigas de mestría

Son as composicións que non teñen refrán, e suman algo menos da metade das cantigas de amor. Están formalmente máis achegadas á cansó provenzal.

CARACTERÍSTICAS FORMAIS

Outros recursos

01

Dobre

É a repetición dunha mesma palabra ou segmento, no mesmo lugar, en cada unha das estrofas.

02

Mordobre

É a repetición dunha palabra nos seus derivados, ao longo de toda a cantiga.

03

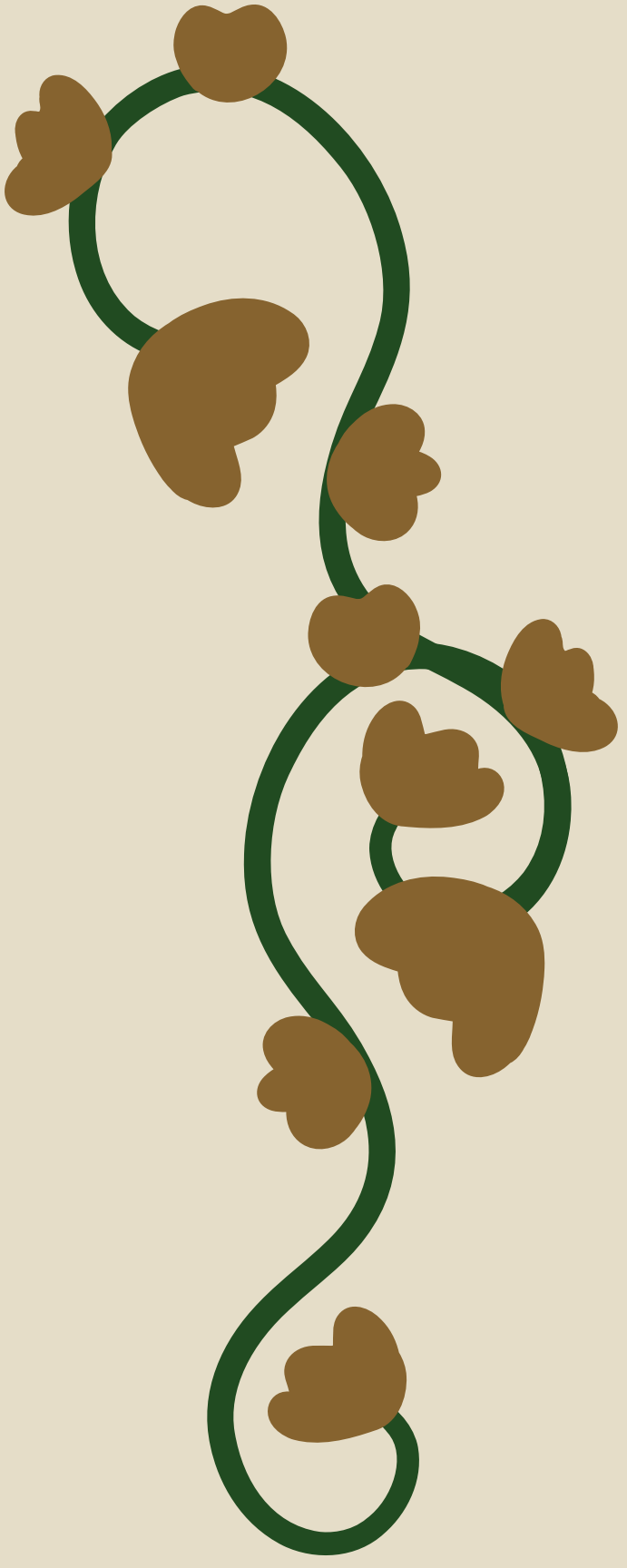
Fiinda

Son dous ou tres versos que, despois da última estrofa, recollen o sentido xeral da cantiga.

04

Ata-fiinda

Trátase dun encabalgamento entre estrofas.

Em **grave** dia me fez Deus **nacer**,
aquel[e] dia e[m] que eu **naci**;
e **grave** dia me fez **veer**
a mia senhor, u a primeiro **vi**;
e **grave** dia vi os olhos seus;
e **grave** dia me fez entom Deus
veer, quam bem **parece**, **parecer**.

E **grave** dia mi fez **entender**
Deus quam muito bem eu del'entendi;
e **grave** dia mi fez **conhocer**,
aquel dia [em] que a **conhoci**:
e **grave** dia mi a fez entom, meus
amigos, **grave** dia mi a fez Deus
tam gram bem, como lh'eu **quero**, **querer**.

E **grave** dia per mi lhi **falei**,
aquel dia [e]m que lh'eu fui **falar**;
e **grave** dia per mi a **catei**
dos meus olhos, quando a fui **catar**;
e **grave** dia foi por mi entom
quando a **vi**, **grave** dia, ca non-
ca eu dona tam fremosa **veerei**.

E **grave** dia per mi **comecei**
com mia senhor, quand'eu fui **começar**
com ela; **grave** dia **desejei**
quam muito bem m'ela fez **desejar**;
grave dia, foi-mi, dê'la sazom
que a eu vi, **grave** dia - pois nom
morri por ela, nunca **morrerei**.

E porque m'eu dela [entom] **quitei**,
esmoreco mil vezes e nom sei,
per **bõa fé**, **nulha** parte de mi.

E nom mi ponham culpa des aqui
de seer sandeu, ca ensandeci
pola mais fremosa dona que sei.

Pero de Armea

